EDITORIAL

El dos de maig de 1998 es va trobar, al seu domicili, el cos sense vida de Justin Fashanu, jugador d'un equip professional de futbol de la lliga anglesa que havia fet pública la seva orientació sexual quan era un jugador en plena activitat. Les conseqüències que li van suposar aquesta manifestació en els mitjans van ser tals que el van conduir a una situació personal i professional sense sortida.

Després de tots aquest anys la situació dins del món de l'esport professional no ha canviat gaire. Tots els casos d'esportistes que han fet pública la seva orientació sexual han estat quan ja eren a punt de deixar la pràctica professional, estan retirats o, en el pitjor dels casos, quan va aparellat a un fet personal, com va ser el cas del saltador nord-americà, Greg Louganis, a qui se li va conèixer la seva orientació en el moment que es va saber que era portador del VIH.

A molts sectors de la societat han anat apareixent persones, de forma tímida en molts casos, que han manifestat la seva condició de gai, lesbiana o transsexual. Militars, membres de diferents esglésies, del món de la música, cinema, polítics, metges, advocats, obrers, etc. Mai un o una esportista d'èlit.

Quina mena de tabú és encara pel món de l'esport declarar-se GLBT? És conegut que molts esportistes han tingut vides problemàtiques pel seu consum de drogues, escàndols de tot tipus, assassinats i un llarg etcètera de vides complicades que en molts casos no els ha reportat un allunyament de la seva carrera professional.

El fet d'aparèixer un jugador o jugadora professional amb la seva parella del mateix sexe, i no diguem amb fills d'aquesta unió, és ara per ara impensable. Qui ho fes tindria la carrera acabada.

És bona la reflexió: buscar el per què un àmbit com és l'esportiu té tantes dificultats en admetre que hi ha esportistes que poden ser gais, lesbianes o transsexuals.

La por que provoca el fet de saber, encara, que un o una de nosaltres ho és, fa paralitzar qualsevol avanç en aquest sentit.

En un món en què l'esport s'ha transformat en últim reducte dels valors de lluita i de rivalitat tant vinculats al que es considera masculí, amb utilització de llenguatge bèl·lic per tal de descriure la competició, es fa difícil dir que la defensa d'aquests pugui estar en mans d'algú gai, lesbiana o transsexual.

No es poden considerar excusa, per no manifestar-se, les conseqüències comercials negatives que van associades al món professional de l'esport en que xifres milionàries envolten les carreres fulgurants de les figures amb contractes amb clàusules d'imatge molt estrictes lligades a la de la marca patrocinadora. Moltes amb campanyes publicità-ries amb un marcat perfil per tal d'atraure el comprador GLBT.

És per tot això que és essencial que el món GLBT combati, i acompanyi alhora, per tal que aquell esportista GLBT pugui donar el pas, per si ho desitja, declarar la seva orientació i que no sigui el seu entorn qui li marqui aquesta decisió. ❋

Lambda pertany a l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català

El Casal Lambda és una associació sense ànim de lucre, fundada l'any 1976, que treballa per la inclusió del fet homosexual en la nostra societat.

El Casal Lambda és membre del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i del Consell de la Joventut de Barcelona.

El Casal Lambda és membre de la Federació Catalana d' ONG dels Drets Humans.

El Casal Lambda és una entitat amb conveni amb l'Ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.